

शौरसेनिका f. (sc. भाषा) = शौरसेनी SĀH. D. 173, 11.

शौरसेन्य adj. (चतुर्थर्थेषु) von प्रूरसेन gaṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80.

शौरि (von प्रूर) m. patron. 1) Vasudeva's MBh. 7, 6031. Bhāg. P. 3, 1, 27. — 2) Kṛṣṇa's (Vishṇu's) AK. 1, 1, 4, 16. H. 216. Halā. 1, 21. MBh. 1, 7989. 3, 148 (unter den Namen der Sonne). 12559. 7, 3313. 13, 6986. 14, 380. KATHS. 10, 40. 29, 12. 39, 197. 50, 61. 71, 188. 201. 74, 213. KHANDOM. 122. WEBER, Kṛṣṇa. 225. 294. Bhāg. P. 1, 10, 32. 14, 32. 16, 11. PAÑĀR. 3, 2, 8. 11, 2. 4, 3, 130. — 3) eines Sohnes des Prāgāti Mārk. P. 118, 22. 24.

शौर्य adj. von प्रूर P. 5, 1, 26.

शौर्याय m. patron. von प्रूरयाय gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151 (oxyt.). N. pr. eines Lehrers ÇAT. Br. 14, 5, 5. 20, 7, 26.

शौर्यारक adj. aus Çûpāraka stammend VARĀH. Bṛh. S. 80, 6.

शौर्यिक adj. von प्रूर P. 5, 1, 26.

शौर्य (von प्रूर) n. Heldenmuth, kriegertische Tüchtigkeit; Muth überh. AK. 2, 8, 70. Trik. 3, 3, 321. H. 739. 796. an. 2, 385. MED. j. 58. HALĀ. 5, 79. ÇAT. Br. 13, 1, 2. M. 7, 211. BHAG. 18, 43. MBh. 14, 1025. R. 2, 44, 14. 4, 36, 17. 6, 16, 72. 88, 13. Suçr. 1, 6, 9. 13, 14. 126, 18. 313, 5. 335, 3. Kām. Nītis. 4, 23. शौर्यं श्यापद्वेष्टितम् RAGH. 17, 47. Spr. 2995. 3125. 3174 (neben वीर्य). (II) 2632. 2760. 3502. 4763, v. l. 5023, v. l. VA-nāh. Bṛh. S. 15, 15. 69, 19. KATHS. 18, 344. RĪGĀ-TAR. 5, 233. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 504, ÇI. 12. °वर्धन Bhāg. P. 3, 19, 38. 7, 11, 22 (neben वीर्य). SĀH. D. 176. PAÑĀT. 201, 8. 238, 22. °कर्मन् M. 9, 368. °व्रत Verz. d. Oxf. H. 58, a, 47.

शौर्यवत् (von शौर्य) adj. heldenmüthig, müthig RAGH. 17, 4. KATHS. 58, 122. उत्साहशौर्यधनसाहसवत् VARĀH. Bṛh. 13, 7.

शौर्यादिमत् (von शौर्य + आदि) adj. mit Heldenmuth und andern Vorzügen versehen SĀH. D. 4, 9.

शौर्योदार्यप्रङ्गारमय adj. aus Heldenmuth, edlem Wesen (Freigebigkeit) und Frauenliebe zusammengesetzt KATHS. 91, 7.

शौल (von प्रूल) m. ein best. Theil des Pfluges Kṛṣṇis. 9, 6, 9.

शौलायन m. patron.; pl. Sāṃsk. K. 186, a, 10. — Vgl. शौलत्वायन.

शौलिक m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. Bṛh. S. 14, 8. v. l. प्रूलिक, मूलिक, मौलिक.

शौल्क (von प्रुल्क) 1) m. Zollaufseher, Steuereinnnehmer ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 240, b.

शौल्कशालिक adj. = प्रुल्कशालाया आगतः P. 4, 3, 75, Schol. = प्रुल्कशालाया अवक्रयः 4, 50, Schol.

शौल्कायनि m. N. pr. eines Lehrers VP. 283. Bhāg. P. 12, 7, 2. Verz. d. Oxf. H. 55, b, 32.

शौल्किक (von प्रुल्क) m. Zollaufseher, Steuereinnnehmer H. 724. JĀG. 2, 173.

शौल्किकेय m. ein best. vegetabilisches Gift AK. 1, 2, 2, 11 (COLEBR. und LOIS. fälschlich शौल्किकेय). H. 1196. HALĀ. 3, 24. Nach BHARATA zu AK. von प्रुल्किका N. pr. einer Gegend.

शौल्फ n. Anethum Sowa Roab. TITSHĀDIT. im ÇKDn.

शौल्वायन m. patron. von प्रुल्व TS. 7, 4, 5, 4. 5, 2. ÇAT. Br. 11, 4, 2, 17. 14, 6, 20, 2.

VII. Theil.

शौल्बिक (von प्रुल्ब) m. Kupferschmied AK. 2, 10, 8. H. 910.

1. शौव (von शुन्) 1) adj. VOP. 7, 4. 18. zum Hunde in Beziehung stehend, einem Hunde eigen, hündisch: उद्गीय KĀND. Up. 1, 12, 1. संकोच P. 6, 4, 144, VĀrt. 4. — 2) n. Hundeschaar Sāṃskṛiptas. im ÇKDn.

2. शौव (von 2. शुन्) adj. morgen —, am folgenden Tage erfolgend u. s. w. Sāṃskṛiptas. im ÇKDn.

शौवद्व (von शुद्व) adj.: मणि P. 7, 3, 8, VĀrt. 1, Schol.

शौवन (von शुन्) 1) adj. zum Hunde in Beziehung stehend, vom Hunde kommend u. s. w. VOP. 7, 4. 18. fg. मौस P. 6, 4, 133, Schol. — 2) n. Hundeschaar gaṇa खण्डिकादि zu P. 4, 2, 45.

शौवनि adj. (चतुर्थर्थेषु) von शुन् gaṇa सुतंगमादि zu P. 4, 2, 80.

शौवनेय m. patron. von शुन् gaṇa प्रुधादि zu P. 4, 1, 123.

शौवस्तिक (von 2. शुम्) adj. morgen —, am folgenden Tage erfolgend, bis dahin reichend u. s. w. P. 4, 3, 15. Davon °व n. nom. abstr.: शौवस्तिकत्वं विभवा न येषां व्रजति dessen Reichthümer nicht bis zum folgenden Tage reichen BHAT. 2, 33.

शौवकान (von शुक्कान) n. N. pr. einer Stadt P. 7, 3, 8, VĀrt. 1.

शौवापद adj. von श्यापद P. 7, 3, 9. VOP. 7, 4. 18.

शौवावतान (शौव + अव?) gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116. Davon adj.

शौवावतानिक (f. आ und ई) ebend.

शौष्कल (von प्रुष्कल) adj. von gedörrtem Fleisch oder — Fischen lebend (nach den Lexicographen auch gedörrtes Fleisch verkaufend; nach Comm. zu TBr. Angelfischer) AK. 3, 1, 19. H. an. 3, 689. MED. l. 141. HALĀ. 2, 196. VS. 30, 16. शौष्कुल BHĀGURI beim Schol. zu H. 429.

— Vgl. शाष्कुल.

शौष्कास्य (von प्रुष्कास्य) n. Trockenheit des Mundes AV. 11, 9, 21.

शौष्कुल s. शौष्कल.

शुन्द und शुन्द्र s. चन्द und चन्द्र.

शुम्, शुम्नाति etwa dämpfen: देवसौ मन्त्र्यं दास्य शुम् RV. 1, 104, 2. Eher mit शुम् als mit चम् verwandt.

1. शुत्, शौतति NAIGH. 2, 14 (गतिकर्मन्). Dhātup. 3, 4 (तरणो). 1) intrans. trüben, trüfeln RV. 1, 87, 2. शौतति धारा मधुना घृतस्य 3, 1, 8. 21, 2, 5. 50, 3. 7, 101, 4. 8, 2, 8. AIT. Br. 2, 12. ÇAT. Br. 4, 5, 3, 6. Kir. 5, 29. Bhāg. P. 3, 16, 8. BHAT. 14, 40. 17, 77. — 2) trans. trüfeln, trüben lassen MĀLATI. 81, 13. KATHS. 22, 199. BHAT. 15, 51. 17, 62. — In den späteren Schriften fast immer शुत् geschrieben, welche Form aus der Vermengung von च्युत् und शुत् entstanden ist.

— caus. trüfeln lassen: मेधम् ÇAT. Br. 4, 5, 3, 6.

— desid. चुशौतिषति P. 7, 4, 61, Schol.

— अनि caus. trüfeln lassen, betrüfeln: चमसं यमभ्यचुशुतत् KĀTJ. Ça. 25, 11, 32. बिन्दुना काच. 13. med. sich betrüfeln, — bestreuen: शौषध्या 30.

— अव abtrüfeln, herabfallen TBr. 3, 7, 3, 6. 7.

— व्यव dass. ÇAT. Br. 4, 1, 2, 17. 3, 17. 3, 5, 9.

— आ hintrüfeln (intrans.), partic. आशुतित ÇAT. Br. 4, 6, 2, 5. 5, 5, 2, 6. — caus. hintrüfeln (trans.): आशौतितवै ÇAT. Br. 2, 3, 4, 16. — Vgl. आशौतन, आशौतन.

— नि herabtrüfeln, herabtrüfeln: निशौतते कवरीबिन्द्वो यावदेते